Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

O, cum să nu găsesc alin când găsesc veghe și așteptare ca să intru cuvânt în cartea Mea cea de azi? Tot cuvântul Meu din vremea aceasta se face carte și este el împlinirea Scripturilor, că am spus acum două mii de ani de glasul Meu, care va fi auzit și de cei din morminte, ca să le fie pregătite scularea și plata pentru cele din viața lor de pe pământ, precum este scris, și iată, cuvântul Meu cel de azi este împlinirea cuvântului Meu cel de atunci, și cel al proorocilor de dinaintea Mea, prin care Duhul a spus că voi veni să cer răspuns păstorilor de suflete dacă au păstorit turma sau nu, și că Eu Însumi voi păstori, luând din mâna lor oile, căci le-au apăsat, le-au lăsat să sufere, să rătăcească pe munți și pe văi, fără căpătâi, și iată, Eu sunt Păstorul lor, Eu, Domnul Iisus Hristos, și suflu peste ele duh dătător de viață, precum este scris.

Pace vouă, copii din porți, și pace poporului cuvântului Meu! E zi de păstorire această zi de praznic sfânt, în amintirea zilei când lemnul crucii pe care Eu, Domnul, am fost pus în cuie de mai-marii preoților poporului iudeu a fost ieșit din pământ și ridicat spre pomenire și spre mărturisire în vreme cu împărați credincioși, așa cum a fost orânduiala cea de sus, că e nevoie între oameni de semne minunate ca să se mai oprească lumea din rătăcirea ei de Dumnezeu, și din ziua aceea neamul creștinesc a iubit mai mult crucea, căci crucea trebuie iubită și trebuie purtată așa cum am purtat-o Eu, prin greu, prin dureri și strâmtorări, cu lacrimi și cu nădejdea biruinței prin cruce, că fără nădejdea aceasta toată purtarea crucii e în zadar, fiilor, că iată, cei ce-și leapădă darul nădejdii pierd credința, măi fiilor și cad ca și cei fără de dragoste, căci cei ce au dragoste, lucrând cu ea întru toate, aceia nu cad, din pricina crucii purtate nu cad, o, fiilor.

O, măi poporul Meu, o, fiilor, fiți purtători de cruce, adică fiți mulțumiți, fiți blânzi, fiți pașnici și plini de dragoste de Dumnezeu, că fără acestea, fără cruce nu aveți trecere și intrare la Dumnezeu. Când dați să scăpați de iubire, de Dumnezeu, de cele ale crucii purtate, vă pune satana să tăiați din cruce și să tot tăiați, și nu mai are ce să vă poarte până la poarta împărăției Mele, promisă de Mine celor ce poartă cruce ca și Mine de pe pământ spre cer. Dacă o corăbiuță plutește pe apă spre țărm, și tu ești în ea plutind, dacă ea se sparge, se strică, sau dacă nu mai vrei să stai bine la cârma ei prin furtună sau prin încercări, mai ajungi tu la țărm? O, nu mai ajungi, și te pierzi. Tot așa e și cu purtarea crucii, că nu numai tu o porți, ci mai degrabă ea te poartă pe tine, ea te aduce spre odihnă, numai să știi bine această taină a vieții, a purtării crucii, a drumului cu Domnul, ca și Dumnezeul tău, cu cruce, fiule, că altfel nu este biruință și viața cea de după ea.

O, fiilor, rari de tot sunt cei ce nu scurtează din cruce. Cei neumiliți și nemulțumiți, cei mofturoși și cârtitori, cei ce osândesc pe alții pentru ei înșiși, cei ce-și țin partea lor de cuvânt și de voie, cei ce știu de la Domnul și nu se împlinesc întru El, aceia rup mereu din cruce, până ce-și pierd siguranța, și văd atunci ce au făcut și ce a rămas din ei, după ce prea mult s-au bizuit pe ei înșiși și le-a plăcut să se vadă liberi de orice ocârmuire și binecuvântare peste ei.

Am trecut de șaizeci de ani de cuvânt prin trâmbițarea Mea cea de azi, aici, pe meleagul neamului român, o, și mulți au venit și au iubit glasul Meu și povața Mea cea de viață, dar n-au rămas statornici, n-au iubit până la sfârșit, și s-au întors la obiceiurile lor omenești și n-au rămas purtători de cruce, n-au voit să rabde și să poată totul pentru Hristos și pentru frați și pentru biruință apoi. Puțini M-au iubit cu credincioșie prin greu, căci prin greu se dovedește credincioșia, nu prin vreme de bine sau de odihnă, o, nu, fiilor, și prin aceștia Eu am putut până la capătul lor cel spre Mine, și i-am pus apoi pe ei lucrători de nădejde pentru cei ce merg pe cale și au nevoie de sprijin de sus în clipe de neputință și de încercări.

Este nevoie, fiilor, de lucrare și de trăire îngerească, de mers îngeresc pe calea voastră cu Mine dacă voiți să vă păstrați ai Mei până la sfârșit, până la Mine, până la Tatăl, fiilor. Îngerii au lucrare frumoasă, nu merge unul înainte și altul înapoi, sau pe loc să stea. O, ca să puteți și voi prin îngeri și ca îngerii, vă trebuie milă și iubire, bună cuviință și statornicie întru acestea în toată clipa, și ascultare, o, fiilor, și toți la fel, toți în toate odată, așa încât să mergeți seara la culcare spre odihnă toți odată, în afară de cei ce cad de strajă cu rândul pentru veghe între voi și Dumnezeu, iar apoi să vă sculați toți odată cu toată bucuria și trezia și să vă așezați înaintea Domnului plini de dor și de drag, plini de iubire, și apoi la fel la lucru pentru Domnul și toți, toți uniți, cu toții în stânga, cu toții în dreapta, așa cum mereu v-am povățuit pentru mers îngeresc, pentru pază îngerească, și să nu vă simțiți că sunteți fără de libertate dacă așa ca frații lucrați și viețuiți înaintea Mea, ci să fiți plini de bucuria că puteți fi ai Mei toți la fel, toți odată mereu, și aceasta înseamnă că sunteți ca îngerii, care așa fac, fiindcă în cer e frumos, e ordine în toate și mereu, nu e ca pe pământ cum vrea fiecare, o, nu, ci numai iubire este în cer, și numai mulțumire și numai Dumnezeu în toți și în toate și numai ca Dumnezeu, o, fiilor. O, așa ar fi să fie viața celor ce se dau Domnului, purtați pe aripi, mereu îngerește, purtați ca niște copii pe care nu-i încurcă mintea lor, că numai copiii sunt cei purtați. Atunci crucea le-ar fi numai aripi, i-aș purta Eu cu îngerii Mei, aș putea prin ei totul, iar ei ar putea totul prin Mine și s-ar vedea de departe slava Mea cu ei și s-ar lumina pământul și lumea de pe el sub lucrul Meu cu ei. Dar iată, este deosebire între om și om, fiilor. Cel ce se dă Domnului cu voia sa, acela este cuminte și este frumos lui Dumnezeu, și așa cum este el, așa-i crede și pe ceilalți că sunt. Dacă e curat cu inima și cu fapta și cu firea, așa îi crede și pe ceilalți, ca și cel neastâmpărat și fățarnic și ascuns, care așa îi crede și pe ceilalți că sunt, și unul ca acela e bănuitor mereu și cade mereu ca și cei ce cad, cade cu cei ce cad și se fac pildă de cădere pentru cei asemenea lor.

O, fiilor, viețuirea împreună a fraților trebuie să fie îngerească, precum în cer așa și pe pământ, și cer ei aceasta mereu, pe pământ cu ei ca și în cer, și tot așa trebuie să și făptuiască. Atunci cei împreună pentru Domnul sunt frumoși, sunt blânzi, sunt smeriți ca îngerii, sunt ascultători și statornici, sunt ca în cer, iar crucea lor e numai aripi, numai lucrare îngerească: nu se întristează, nu se lovesc, nu se resping unii pe alții, unii de la alții, și se strâng uniți întru toate câte lucrează, căci îngerii din cer au slujire cu ei, de vreme ce le este prielnică lor viețuirea dintre frați, și așa cei din cer lucrează cu cei de pe pământ și sunt o singură biserică, o singură voie și lucrare, iar crucea le este biruință pe cale. O, unde mai este un loc mai frumos, mai plin de soare, mai odihnitor ca și între frații de o așa viețuire frați? O, nu e bine să uite acestea fiii lui Dumnezeu, cei care știu să fie fiii Domnului. Dar dacă nu așa se lucrează se face crucea anevoios de dus și i se pare greu celui ce o poartă și dă să frângă din ea și să o arunce dacă nu știe taina purtării crucii, că iată-i pe cei ce au aruncat crucea pic cu pic și s-au dus apoi de la Mine și de la voi, și n-a mai fost ce să-i țină pe ei pe calea Mea spre Tatăl cu poporul cel ascultător și purtător de cruce pe calea răbdării sfinților Mei.

O, fiilor, faceți-vă unii altora puteri pentru lucru cu Mine și pentru tot ce este de lucrat și de ordonat în toată clipa în această împărăție a Mea cu voi. Aveți grijă să fie aici cu voi împărăția Mea și să-Mi placă în ea ca în cer în toată clipa, fiilor. O, nu e voie aici să fie fiecare cum vrea el să fie, nu, fiilor, că aici trebuie să locuiască Domnul cu voi și să fiți voi voia Domnului și rodul Domnului, și de aceea vă trebuie în toată clipa cuvânt și cârmă peste voi, ca în cer, fiilor, că așa este în cer peste toată oștirea cerească, și e multă, multă, că multă lucrare este în cer pentru cei de pe pământ ai Domnului.

Căutați dragostea și urmați cărările ei, căci sunt scrise, fiilor, dar vă trebuie minte trează și pusă la lucru și atentă, ca și a celor ce au minte lucrătoare între voi. Veniți, fiilor, întru această ascultare mereu, că viața întru frăție cu Domnul se face grea dacă nu se păstrează duhul ascultării pentru tot ceea ce Eu v-am adus acum pe masă spre știre, și apoi spre împlinire așa, fiilor.

Peste tot pe unde sunteți împreună viețuind sub slava cuvântului Meu, care vă crește și vă povățuiește, dați de la voi orice neorânduială care dă să strice unitatea și asemănarea unii cu alții în numele Meu, fiilor, că lucrarea voastră cu Mine așa trebuie să fie în toată clipa, măi fiilor.

O, unde se mai vede sau unde se mai aude așa dulce povață și veghe pentru viața bisericii lui Hristos, și unde mai este biserica lui Hristos pe pământ, unde, fiilor? O, hai s-o facem să fie cu tot plinul ei cel din Mine între voi în tot poporul Meu, iar crucea să vă fie sprijin mereu, nu sarcină, nu apăsare, nu neputință cu Domnul și pentru Domnul, ci numai putere, numai răbdare cu iubire, numai sărbătoare, numai slavă, toate împotriva păcatului și pentru sfințenia care vă așează înaintea Mea pe voi, cea mai sfântă, cea mai dulce, cea mai slăvită cruce ea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27-09-2017